

Denne Grund vilde for mig have stor Betydning, hvis saa var, at Højesteret var bleven overbeholdt med Justitsrager fra Bornholm, og da jeg ønskede at komme til Klarhed over Spørgsmaalet, har jeg gennemgaaet de sidste 10 Aargange af Højesterets-tidende. Jeg har da der fundet, at Højesteret har affaagt Dom i 3,397 Sager, og deraf var de 60 fra Bornholm. Det bliver for Bornholms Vedkommende kun 1 Dom for hver 56,⁸ og i de sidste 5 Aar har der været 1,609 Domme, hvoraf 28 fra Bornholm; det giver 1 Dom for Bornholm for hver 57,⁵ mod det øvrige Land. Men dersom man ser Folketallet efter den sidste Folketælling, forholder Bornholm sig til hele Landet som 1 til 55,⁵. Vi have altsaa i de sidste 10 Aar været 1,₂ pCt. efter Folketallet at regne under Gjennemsnittet, og i de sidste 5 Aar har det været 1,₄ pCt. under Gjennemsnittet. Naar jeg ser hen til, at Højesteret har henvist til, at der i den senere Tid er kommet saa mange Domme fra Bornholm, saa er det rigtigt for Aaret 1887, idet der i dette Aar er 8 Domme fra Bornholm, hvoraf de 7 ere daterede fra den 21de Oktober til den 17de November. Der er affaagt 7 Domme i Løbet af 4 Uger og de 5 Domme endda i Løbet af 9 Dage. Det er imidlertid et enestaaende Tilfælde i de 10 Aar, og der foreligger ikke mere end 8 Domme for dette Aar i Alt. Ser man hen til 1880—1881, har man for dette Aar havt 12 Domme. Ser man altsaa paa Gjennemsnittet i de sidste 5 eller 10 Aar, har det som sagt været under Gjennemsnittet af det, som man maatte komme til efter Folketallet. Undersøger man nu, hvilke Forbrydelser Dommene have angaaet for Bornholms Vedkommende, saa angaa 16 Tyveri, 11 Slagsmaal og Mishandling af sin Hustru, 10 bedrageligt Forhold, 5 opsætsigt Forhold mod Politiet eller Overordnede, 3 Majestætsforbrydelser, 1 Overtrædelse af Presseprovisioriet, og de øvrige have været af forskjellig Art. Se vi dernæst hen til det næste Punkt, som Højesteret fremfører i Andragendet, da siges der, at de forskjellige Sager fra Bornholm have manglet den supplerende og korrigerende Behandling, som i andre Justitsrager udføres af Overretten, og som der for en Del hødes paa ved Højesteretsragerens Initiativ, for Sagerne bringes frem for Højesteret; men at det ligger i Sagens Natur, at der ikke kan fuldstændig hødes paa Manglerne ved at undvære Overretten. Jeg har dernæst undersøgt, hvor mange bornholmske Domme der ere blevne stadfæstede ved Højesteret. Af 60 Domme ere 36 stadfæstede rent og purt, uden at der

er forandret en Tøddel. Det er 60 pCt. 10 af Dommene ere delvis stadfæstede, med Medsættelse af Straffen; 5 Domme bleve delvis stadfæstede med Forhøielse af Straffen, og i 9 Tilfælde bleve de Vedkommende frifundne. Altsaa, 60 pCt. af Dommene ere rent og purt stadfæstede; 16,⁸ pCt. stadfæstede, men med nedsat Straf; 8,₄ pCt. stadfæstede, men med forhøiet Straf og 15 pCt. ere Frifindelsesdomme. Jeg kan derfor ikke skjønne rettere end, at det er et gunstigt Resultat, naar man ser hen til, at 60 Procent af Dommene ere rent og purt stadfæstede, og jeg kan ikke rigtig forstaa den nævnte Udtalelse, som i Grunden tyder paa, at vore Underretsdommere, og vel ogsaa Sagførerne, skulle have nogen Skyld i Sagernes utilfredsstillende Behandling, og at Undersøgelserne ikke skulde være saa fuldkomne og omhyggelige, som man kunde vente. De øvrige Placater, som foreslaas ophævede, angaa Appelfristen, som jo for Bornholm er 8 Uger i Stedet for 4 Uger for det øvrige Land. Denne forlængede Frist blev i sin Tid motiveret ved den daarlige Postforbindelse med Bornholm, og i Bl. af 30te September 1808 endogsaa med, at man havde Krig, hvorved Forbindelsen var afbrudt. Jeg skal tillade mig at henvise til, at vi have havt Jævintre, hvor ogsaa Postforbindelsen har været mangelfuld. Sidste Winter var der i flere Uger ikke Postforbindelse, og i 1880—81 var der i en Tid af 4 Uger ikke Postforbindelse med Kjøbenhavn. Naar man nu tænker sig, at Appelfristen for Bornholms Vedkommende kun var 4 Uger, og Vedkommende snuffer Tid til at bestinde sig paa, om han vil appellere Dommen eller ikke, kan det Tilfælde komme til at foreligge, at Tidsfristen er udløben, inden hans Sag kunde komme over til Kjøbenhavn; paa Grund af daarlig Postforbindelse. Det forekommer mig altsaa, at man ikke kan se bort fra, at der kan indtræffe Tilfælde, hvor Forbindelsen mellem Kjøbenhavn og Bornholm kan være afbrudt i flere Uger. Jeg kan dernæst slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgtreds (Dam) udtalte med Hensyn til Grundlovens § 74, der jo bestemmer, at Offentlighed og Mundtlighed skal gennemføres i Retspleien. Saavidt mig bekjendt er det nu kun Holland og en Del af Tyrkiet af de europæiske Lande foruden Danmark, som ikke har Rævninger, og det forekommer mig derfor ikke, at der nu er saa megen Grund til at forandre denne særlige Bestemmelse for Bornholm, da man vistnok fra alle Sider ønsker at faae en Omordning af Retspleien. Det fore-